63ste Jaargang No. 5098 DAGBLAD Dinsdag 29 April 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeverij en Administratie: Paulus drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Aranha moet de Palestina quaestie oplossen

Ramadier zal vallen ?

Verklaring van Marshall erg algemeen

PALESTINA VERGADERING

Het officiële Joodse Agentschap verklaarde dat het zich niet zal laten vertegenwoordigen op de openingszitting van de speciale bijeenkomst der Verenigde Naties ter behandeling van de Palestijnse Quaestie. Een zegsman van het agentschap zeide dat dit lichaam het „onnodig" acht de behandeling bij te wonen zolang de afgevaardigden van de 55 leden in zijn verzoek om zonder stem deel te mogen nemen aan de onderhandelingen, niet hebben toegestemd. Door de Verenigde Naties werden voor het agentschap twintig zetels gereserveerd in de afdeling der toehoorders, doch deze bleven onbezet.

De speciale zitting voor de behandeling van de Palestijnse Quaestie kwam Maandag om 10.14 bijeen.

Onmiddellijk ging de Vergadering tot verkiezing van het werkcomité over. Ferdinand van Langenhove, de Belgische Afgevaardigde en Voorzitter van de Veiligheidsraad werd tot voorlopig voorzitter gekozen. De Noordamerikaanse afgevaardigde Austin en de Russische afgevaardigde Gromyko weigerden commentaar te geven op de positie welke zij bij de behandeling van de Palestijnse Quaestie zullen innemen.

Latere berichten melden dat Oswaldo Aranha van Brazilië verkozen werd tot defintieve voorzitter van de biezondere zitting der Verenigde Naties. Hij verkreeg bij de eerste stemming 44 stemmen. Aranha nam onmiddellijk de voorzittersplaats in en bedankte de vergadering voor de eer zijn land aangedaan.

Hij zeide o.a.: „Het ligt in onze macht om de Verenigde Naties tot een Paleis van Justitie te maken, maar ook ligt het in onze macht om daarvan een alles tegenwerkende kracht te maken. Ik geloof vast in de Verenigde Naties. Deze instelling heet grote vooruitgang gemaakt op alle gebieden die binnen zijn jurisdictie vallen. Slechts op de dag dat de definitieve vrede gesloten wordt zal echter de Verenigde Naties in volop in werking kunnen komen. Alle grootmachten zijn hier vertegenwoordigd, doch de grootste macht is de morele macht die wij vertegenwoordigen.

Wij zijn de uitdrukking van de verhevenste verwachtingen der volken. Aranha sprak verder de hoop uit dat de Verenigde Naties geen speciale procedure zullen voorschrijven voor deze biezondere zitting en beval de vergadering aan om zich zoveel als maar mogelijk is aan de normale procedure te houden omdat de vaststelling van nieuwe procedures tot lange debatten aanleiding zou kunnen geven. Hij stelde verder voor om zo spoedig mogelijk de Algemene Commissie samen te stellen door zeven Vice-presidenten te benoemen.

Alfonso Lopez van Colombia deelde mede dat hij geen vice-presidentschap kan aanvaarden aangezien hij op 1 Mei a.s. als Voorzitter van de Veiligheidsraad moet optreden. Het voorstel van Aranha werd zonder oppositie aangenomen (New York, (AP) 23.4).

De vertegenwoordigers van de Latijns Amerikaanse landen verklaarden, dat zij zeer blij zijn dat de Braziliaan Aranha tot voorzitter werd gekozen van de buitengewone vergadering, zij geloven, dat Aranha iemand is van buitengewone qualiteiten.

De verkiezing van een voorzitter ging buitengewoon vlot. Er waren maatregelen getroffen tegen eventuele relletjes doch de afgevaardigden konden heel rustig in de goud blauwe zaal vergaderen.

De Joden van Palestina hebben aangevraagd, om deel te mogen nemen aan de vergadering, om zodoende erkenning te vinden zij het dan als afgevaardigden zonder stemrecht.

De vertegenwoordiging van de Joden bleef buiten staan. Er zijn verschillende comité's, die om erkenning vragen.

Voordat de vergadering formeel begon werd Siam als lid welkom geheten. Bij de Israelieten zou maar weinig hoop bestaan om een goede oplossing. De radio van de ondergrondse beweging sprak van nationale erkenning, daar er anders geen vrede zou zijn. In de namiddag zitting koos men verschillende comité-leden in de algemene vergadering.

Het comité dat is samengesteld zal ook beslissen, hoe te handelen met de verschillende verzoeken die bij het secretariaat binnenkwamen van Joodse particuliere instellingen. Aranha hoopte op een op ossing als bewijs dat bij de leden de goede wil aanwezig is. Lopez van Columbia wilde geen ondervoorzitter zijn daar hij in de veiligheidsraad moet presideren. Aranha hield een rede waarin hij de hoop uit sprak dat de volken in staat mogen zijn om de problemen op te lossen en waarbij hij van hen verlangde dat zij de verantwoordelijkheid zouden willen dragen.

RAMADIER EXIT?

Uit Parijs meldt de correspondent van de A.P. dat het er voor de coalitie-regering van Ramadier niet heel rooskleurig uitziet op de vooravond van de terugkeer der volksvertegenwoordigers van het reces dat een maand heeft geduurd. Het cabinet is verdeeld zowel over de binnenals buitenlandse politiek. De Communisten, Socialisten en M.R.P. zijn het over één ding slechts eens en dat is: de oppositie tegen De Gaulle. Allen zien in De Gaulle's Nationale Eenheidsbeweging een verkapte politieke partij, die tracht vele leden van de andere partijen op te slokken. Nu lijkt het erop alsof men gemeenschappelijk het hoofd wil bieden aan dit gemeenschappelijk gevaar. Toch vormen de radicaal-socialisten naar veler mening een ernstiger bedreiging voor het cabinet-Ramadier dan De Gaulle. De Radicaal-Socialisten hebben gedreigd, dat zij uit het cabinet zullen treden als de Communisten de strenge maatregelen tegen de leiders van de opstand in Madagascar niet onderschrijven. Dit werd verklaard door Gabriel Cudenet, de „zweep van het Parlement". Ook de brood-crisis is, naast de opstand van Madagascar en het grote verschil van inzicht over de buitenlandse politiek een probleem waarvoor de wetgevende vergadering zich gesteld ziet.

De Communisten zijn uiterst verbitterd tegen Bidault omdat deze volgens hen op de Conferentie van Moskou zich aan de zijde van Engeland en de Verenigde Staten heeft geschaard. Ook wensen zij nog steeds dat Frankrijk met de Vietnamese opstandelingen onderhandelt. De M.R.P. staat afkerig tegen „de razzia's van De Gaulle", maar houdt toch niet erg veel van de Communisten met hun „comité de vigilance". De M.R.P. wenst ook strenge optreden tegen de leiders van de Madagascar-opstand. De Socialisten zijn ook bang van de communistische „comité's", maar wensen toch een gezamenlijk optreden tegen De Gaulle. Ook zij wensen spoedige bestraffing van de opstandelingen van Madagascar, maar wensen niet goed wat te doen met Indo-China (Parijs, (AP) 28.4).

PAUL RAMADIER.

VERKLARING VAN MARSHALL.

Marshall verklaarde, dat Stalin bij het bezoek in het Kremlin er op gewezen hoe de vier groten weken lang zich hadden uitgeput in disputen, doch hij achtte een compromis heel wel mogelijk. Marshall gaf de schuld van de mislukking aan de Russen. Hij achtte het niet mogelijk maar te wachten en te wachten, het eind resultaat had groter kunnen zijn en misschien is het resultaat wel groter dan men denkt. Het heeft zijn nut dat men nieuwe onderhandelingen nu kan beginnen met concrete gegevens (Washington, (AP) 29.4).

ALEMAN NAAR WASHINGTON.

Het persoonlijk vliegtuig van President Truman staat klaar om President Aleman naar Washington te brengen.

DE REIS VAN PRESIDENT ALEMAN.

Hedenmorgen om twee minuten over zes verliet President Aleman Mexicostad met het persoonlijke vliegtuig van Truman, nadat er een salvo werd gegeven van 21 schoten (Mexico, (AP) 29.4).

LONDENSE HAVENARBEIDERS STAKEN.

Tienduizend havenarbeiders te Londen gingen in staking en het lossingswerk aan 65 schepen is daardoor stilgelegd. Vele van deze schepen hebben als vracht het zo nodige voedsel en steenkolen (Londen, (AP) 28.4).

NOG GEEN DEFINITIEVE DATUM.

In antwoord op een vraag van het communistische lid van het Lagerhuis Philip Piratin verklaarde Onderstaatssecretaris Mayhew dat Groot Britannië nog geen definitieve datum heeft vastgesteld voor de terugtrekking van de Engelse troepen uit Griekenland. Hij voegde daaraan toe dat deze troepen zullen worden teruggetrokken „zo spoedig mogelijk" (Londen, (AP) 28.4).

GEEN NATIONALISATIE.

De Britse Minister van Voorraad deelde aan het Lagerhuis mede dat gedurende de huidige zitting van het Parlement de regering niet zal overgaan tot nationalisatie van de staalindustrie (Londen, (AP) 28.4).

DE NOBELE PERON.

Uit Rome wordt bericht dat 35 duizend kilogram aan goederen te Genua zijn gelost als geschenk van President Peron ter leniging van de nood in Italië. De goederen zullen aan het Italiaanse Rode Kruis worden overgedragen die voor de verdeling zal zorgen (Rome, (AP) 28.4).

TERUG UIT ZWITSERLAND

Gisteren keerde Prins Bernhard met de beide Prinsessen Beatrix en Irene uit Zwitserland terug (Aneta, (AP) 29.4).

BEVIN ERG SOMBER.

Bevin verklaarde te Londen, dat het nog te bezien is of de conferentie in November meer succes zal hebben dan deze conferentie in Moskou. „Ik had gehoopt met de vredesverdrag van Oostenrijk terug te keren, waarbij zou worden vastgesteld, dat dit land een onafhankelijke staat zou zijn. Jammer genoeg kwam dit niet klaar, maar er is een commissie ingesteld, waarvan het resultaat niet zolang op zich zal laten wachten (telegram beschadigd).

Ook Bevin vraagt geduld.

BEVIN THUIS.

Bevin kwam te Londen aan, na in Berlijn met de controle commissie te hebben geconfereerd (Londen, (AP) 29.4).

PERSSTEMMEN UIT RUSLAND.

Op de voorpagina van de Pravda van Moskou stond vanmorgen te lezen, dat het wel wat erg vrijpostig is om te zeggen, dat de conferentie van de Vier te Moskou de grondslag heeft gelegd tot de oplossing van het probleem Duitsland (Moskou, (AP) 29.4).

OPSTAND IN PARAGUAY.

Er zijn in Paraguay nog steeds haarden van verzet en de mariniers van Paraguay verklaarden zich accoord met de opstandelingen in het Noorden (Paraguay, (AP) 29.4.

KONING LEOPOLD
Zal hij aftreden ten gunste van zijn zoon Boudewijn?

het nieuws van vandaag

Er is maar weinig belangstelling voor de rede van Marshall; men laat het voorkomen, dat hij toch nog moed heeft. Hij, Marshall, beriep zich op de woorden van vriend Stalin, toen hij daar twee weken geleden aanwezig was in het Kremlin. Eén ding vindt Marshall een voordeel, als men weer bijeenkomt, weet men ten minste waar men aan toe is. Het was al opvallend, dat toen bleek dat de conferentie een mislukking zou worden het onmiddellijk bevel bijna van Marshall kwam: „We nemen toch in ieder geval de gehele agenda door". Hij wilde de opinie van de heren weten en heeft die natuurlijk zwart op wit vastgelegd, zodat ze morgen gebonden zijn aan wat ze daar in Moskou aan het vertellen waren.

In Frankrijk is de toestand nog uiterst verward. De telegramdienst van de AP sleurt ons gewoon over de wereld mede en trekt ons naar de punten, waar het heet is, om morgen weer te vergeten en naar het andere deel van de wereld te snellen. Op het Zionistencongres in Bazel is gebleken, zoals we onlangs schreven, dat er geen eenheid was onder de Israëlieten, zo ook bleek gisteren bij de opening van de buitengewone vergadering van de Verenigde Landen, welke in New York plaats vindt. Er waren verschillende comité's, die om erkenning vroegen; er is schijnbaar geen vertegenwoordiging namens alle Israëlieten over geheel de wereld samen te stellen. De heer Aranha werd voorzitter en dit stemt de Zuidamerikanen tevreden, daar het een Braziliaan is, de man hield een welsprekende redevoering, die misschien te Zuidamerikaans was, en die de telegrammen in een paar woorden samenvatten.

Hij had de eer een nieuw lid in de Verenigde Landen op te nemen, nl. Siam (onze vorige hoofdredacteur zeide altijd „Thailand"). Enkele woorden van welkom klonken door de zaal. De journalisten hadden niet veel te vertellen en geven daarom op, dat de zaal blauw goud geschilderd is en dat er wat meer polities zijn, daar er vrees was voor actie van de Joodse ondergrondse, doch weten we verder nog niet veel formeels te vermelden als dat de stemming bij de Israëlieten niet erg hoopvol is.

Bevin kwam ook thuis, nadat hij wat oponthoud had in Berlijn, waar hij geconfereerd heeft met de controle-commissie van Duitsland. Hij wilde weten hoe er gaat. Bevin heeft nog somberе verklaringen afgelegd.

Argentinië helpt Italië; een nobele daad.

In Amerika wordt de aandacht van het publiek alweer voor iets anders gevraagd; er komt namelijk buitenlands visite. De president van Mexico komt een tegenvisite maken in Washington en het is druk met de voorbereidingen, terwijl Truman zijn vliegtuig stuurde om den president te gaan afhalen.

Er wordt niet meer gesproken over de uitgestelde visite van Truman aan Porto Rico, toen hij van plan was om bij ons op de Caraïbische Zee te komen spelevaren. De belangrijkheid van de visite wordt gezocht in het feit, dat Amerika graag de landbouw van Mexico zou willen gaan industrialiseren.

Gisteren had onder geweldige belangstelling de begrafenis plaats van onzen oorlogsheld Boy Ecury.

VUURWERK OP ARUBA.

Het feestcomité voor Aruba bericht ons, dat er morgenavond, bij gelegenheid van de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, op de grote steiger te Oranjestad een groots vuurwerk afgestoken zal worden. Dit vuurwerk dat oorspronkelijk bestemd was voor de geboorte van Prinses Marijke, is te laat aangekomen en wordt nu bij deze gelegenheid afgestoken.

Grootse uitvaart van Boy Ecury †

Aruba droeg een Held uit

De mooiste hulde ligt vervat in Boys eigen woorden

Curaçao — Aruba.

Zondag jl. in de loop van de dag kwam de „Constancia", een Panamees schip, de haven van Sint Anna Baai binnenvaren.

Aan boord bevond zich het stoffelijk overschot van wijlen Boy Ecury de heldhaftige Arubaan die voor zijn vaderland zijn leven heeft gegeven.

Om vier uur bevonden wij ons reeds aan boord van de „van Speyk" het oorlogschip dat de lijk naar Aruba zou overbrengen. Tegen 4.45 uur kwam het overschot van Boy langs bakboordzijde aan boord. Hier waren de Officieren, Onder-officieren en manschappen allen in het wit gekleed, keurig opgesteld ter verwelkoming van wijlen Boy. Toen de sloep die onder commando stond van Luitenant ter Zee 2e klasse Piet van Noort in zicht was, werd reeds door den tamboer op last van den Luitenant ter Zee 2e klasse ter Brake, die bij deze gelegenheid de leiding had, stilte geblazen.

Toen het overschot aan boord van de „van Speyk" werd gehezen nam eenieder de houding, terwijl de erewacht het geweer presenteerde en de Commandant van het schip, Luitenant Kapitein ter Zee Velderman, de militaire groet bracht.

De lijkkist was bedekt met een rood-wit-blauwe vlag waarop kransen en bloemen waren gedeponeerd. De kransen waren van het Gouvernement van Curaçao en van zijn vriendenkring.

De lijkkist werd aan boord gehezen door een aantal kwartiermeesters van de van Speyk. Op het achterschip werd de kist op twee schragen geplaatst en van dat moment af werd er wacht gehouden bij de kist.

Toen de lijkkist aan boord kwam ging zowel de vlag als de geus halfstok. De geus is de dubbele Prinsenvlag, welke alleen door Nederlandse oorlogsschepen meegevoerd mag worden.

Toen alles gereed was werd door den schipper „doorgaan" gefloten. Dit betekende dat iedereen weer normaal door kan gaan met zijn werkzaamheden, doch dit duurde niet lang, want even later moest de hele bemanning zich weder op het achterschip aan stuurboordzijde verzamelen, daar de Commandant bloemen bij de lijkkist kwam neerleggen namens de Officieren, onder-officieren en manschappen van de „van Speyk". Heel kort memoreerde Overste Velderman de gevallene en vroeg een minuut stilte. Hierna bedankte hij allen en de schipper floot weder „doorgaan".

Tegen 5.30 uur kwam de loods aan boord en goed zes uur verliet de „van Speyk" de haven van Curaçao, het lijk van Boy Ecury met zich meenemende. De Gouverneur van Curaçao sloeg het passeren van de Van Speyk gade van zijn raam uit terwijl op het waterfort een erewacht de militaire groet bracht. De belangstelling op Otrabanda was veel groter dan van de Punda.

DE BEGRAFENIS.

Op de afgesproken tijd, dus acht uur gisterenmorgen, lag de van Speyk gemeerd aan de kade te Oranjestad. In de haven waren alle vlaggen der schepen halfstok, wat ook het geval was met de vlaggen der huizen en gebouwen der particulieren in Oranjestad.

(De gouvernements-gebouwen hebben niet gevlagd.) De winkels, tapperijen, scholen, werkplaatsen en alle vermakelijkheidsinstellingen waren gisteren gesloten.

Op de kade bevonden zich de familieleden van wijlen Boy Ecury met de leden van het comite Oorlogsheld Ecury, welke comité onder leiding stond van den voorzitter de heer Posner.

In de loods van de Openbare werken, die voor deze gelegenheid prachtig in orde was gebracht door bemiddeling van den chef van dat departement de heer Kemminck bevonden zich honderden meisjes en dames van verschillende comité's. Allen waren in het wit gekleed met paarse bloemen als hoofddeksel. Ook ieder droeg het zij een krans, het zij een bouquet bloemen. De leden van het damescomité droegen allen een paarse cocarde op haar rechter borst, en zorgden dat alles vlot verliep.

Aan de achterkant van de loods waren de troepen opgesteld. Vlak voor de ingang stonden twee schragen, die door leden van de bemanning van de van Speyk werden gedeponeerd. Om deze schragen stelden de leden van het vuurpeloton van de van Speyk zich op. Aan de linkerzijde van deze opstelling nam een delegatie bestaande uit 1 Officier, 2 Onderofficieren en 20 manschappen van de van Speyk plaats. Naast deze delegatie bevonden zich de leden van de zg. „American Legion", veteranen van de twee wereldoorlogen die thans bij de Lago werkzaam zijn.

Hiernaast stonden weer de padvinders met een onnoemlijk aantal belangste lenden.

Aan de rechterzijde van de vuurpeloton waren de troepen van de Landmacht opgesteld.

Eerst een ongewapende sectie, daarna een gewapende vuurpeloton die bij het graf zou optreden als zodanig. Naast deze militairen stonden de padvinsters en weder ontzettend veel toeschouwers. Het gehele plein was vol mensen. Alle Arubanen van de Oranjestad waren dien dag uitgelopen teneinde Boy het laatste vaarwel toe te roepen. Fotografen waren druk bezig deze gebeurtenis te vereeuwigen.

Zo wij reeds verteld hadden, om acht uur stond alles klaar voor vertrek. Het lijk bevond zich nog aan boord en het wachten was op Z. E. de Gouverneur. Door misverstand vertrok de stoet 3 kwartier te laat.

Even voor vertrek kwam de

Commandant van de Landmacht, Overste van Dun vergezeld van zijn Adjudant, de 1ste Luitenant der Artillerie O'Conner, aan boord van de van Speyk, alwaar zij ontvangen werden door Overste Velderman met diens Eerste Officier, Ltz. der 1ste Kl. Gorter. Na de militaire groet gebracht te hebben voor het lijk, werd het aan land gebracht door een groep onderofficieren van de van Speyk. Op het moment dat het stoffelijk overschot de Ouders passeerde konden laatst genoemde het niet meer inhouden. Hun zoon die tien jaren geleden vol levenslust naar het buitenland ging, kwam hier terug gedragen door zijn mede-broeders.

De lijkkist werd op de schragen geplaatst en het vuurpeloton loste een salvoschot voor den gevallene. Hierna werd de lijkkist op een weapon carrier geplaatst en de stoet begaf zich in Noordelijke richting naar de kerk van Oranjestad. Van dit moment af stond de verdere ceremoniëlen onder commando van den Landmacht. Het werk van Ltz. der 2Kl. ter Brake kwam ten einde en Kapitein IJskes nam het over. Als dragers liepen dan ook mee 6 O. V. W.'ers van de landmacht op Aruba, terwijl 4 Arubaanse krijgslieden tw. 2 Officieren en twee sergeanten majoors als slippendragers meegingen.

Vlak voor de stoet reden twee weapon carriers geladen met kransen en bloemen.

Daarvoor marcheerden in doden pas een sectie gewapende leden van de Landmacht gevolgd door het vuurpeloton van de van Speyk.

Vlak achter de stoet liepen allereerst de honderden in het wit geklede jonge dames, die allen bloemen met zich mededroegen. Hierna volgde het Militaire Commando met in de eerste rij de Oversten Van Dun en Velderman met diens adjudanten.

Achter de militairen kwam de familie Ecury gevolgd door de vooraanstaanden uit Curaçao, die voor deze gelegenheid naar Aruba waren gekomen. Ook het Corps Consulair was aanwezig. heen op het programma bekend werd gemaakt.

Bij de kerk aangekomen vormde het gewapende peleton soldaten e enerewacht bij de ingang van de kerk en onder het presenteren van het geweer werd de lijkkist naar binnen gedragen en voor het priesterkoor geplaatst.

De kerk was geheel in het zwart. Aan het zij-altaar van Onze Lieve Vrouw deed Pastoor Penninx van Curaçao de H. Mis. Pastoor Penninx was de oud-pastoor van Boy Ecury z.g. De plechtige H. Mis die voor de uitvaart plaats vond, werd opgedragen door Pastoor Bartels. Als diaken ensubdiaken fungeerden resp. de Paters Paanakker en Standermeyer. Met grote letters stond op het altaar geschreven „EGO SUM RESURRECTIO ET VITA". „Ik ben de verrijzenis en het leven".

Voor het altaar van Onze Lieve Vrouw nam de Zeereerw. Pastoor Jansen van Savoneta plaats.

Aan de andere kant van het priesterkoor nam Z. E. de Gouverneur van Curaçao plaats.

De H. Mis werd gezongen door een koor van de Eerw. Frère's van Aruba.

Na de H. Mis vond het eerste gedeelte van de ceremoniën van de uitvaart plaats in de kerk, waarna de stoet zich naar het kerkhof begaf, alwaar het tweede gedeelte van de ceremoniën werd verricht. Na afloop bad pastoor Bartels tezamen met de gelovigen 5 Onze Vaders en 5 Weesgegroeten voor de zielerust van de gevallene.

Hierna volgde het salvoschot van de leden van de Landmacht, waarop onder gepresenteerd geweer en de Wilhelmus met geroffel der trommen, het overschot van Boy in zijn laatste rustplaats werd neergelaten. Het „Wilhelmus" werd gespeeld door de band van de jongens van het Sint Dominicus College. Aandoenlijk ogenblik.

Hierop nam Z. E. de gouverneur het woord. Allereerst plaatste Hij een bouquet bloemen op de lijkkist van Boy en zeide toen: „Wij zijn allen hier samengekomen om afscheid te nemen van het stoffelijk overschot van Boy... Hij is als held gevallen, ofschoon hij het heldendom waarschijnlijk zelf niet heeft gezocht...... Niemand heeft grotere liefde voor zijn land, dan hij die zijn leven ervoor gegeven heeft... Deze heldendaad van Boy moet een symbool zijn van zijn vaderlandsliefde en de saamhorigheid tussen de eilanden in de Caraibische Zee en Nederland... Moge dit een troost zijn voor U, waarde ouders en familieleden van wijlen Boy......

Na de Gouverneur sprak de Heer Posner als volgt: „Boy is de eerste held in de Arubaanse Geschiedenis. Hij is gevallen voor zijn vaderland.

Namens het comite voor Oorlogsheld Ecury, moge ik Z. E. de gouverneur en allen hier aanwezig hartelijk dank zeggen tevens namens de familie Ecury, voor de betoonde belangstelling. Ik dank U."

Na de Heer Posner sprak de heer Dr. van Bemmel. Dr. van Bemmel vertelde dat hij in nauw contact met Boy stond tijdens zijn ondergrondse actie in bezet Nederland.

Hij was namenlijk Officier van de ondergrondse beweging, waar Boy zich in Mei 1940 als een der eersten vrijwillig is komen melden. Hij memoreerde, dat Boy 4½ jaar lang steeds in gevaar was werd verschillende malen verraden maar wist telkens te ontsnappen. Hij vertelde van de opdracht die Boy in Delft kreeg om een naziebureau in den Haag te gaan overrompelen en hoe Boy deze taak op uitstekende wijze volbracht had.

Doch in het jaar 1944 werd Boy door de nazies gearresteerd. De vijanden wilden een geheim in verband met de ondergrondse weten en hadden Boy beloofd hem naar Curaçao terug te zenden, naar zijn lieve ouders op Aruba, als hij maar vertelde wat zij hem vroegen. Als antwoord hierop zei Boy tot de naziebeulen: **„De deuren van het huis van mijn Ouders op Aruba staan niet open voor een verrader."**

Na Dr. van Bemmel sprak nog in naam van het Corps Consulair van Aruba, de Colombiaanse Consul de heer Federico Franco Ricaute. Hij vertelde, dat Boy het totalitarisme waarmede Hitler de wereld wilde bederven heeft doen verijdelen. De barbaren wisten niet dat zij in een jeugdig jongen als Boy, zo'n groot karakter hadden kunnen ontmoeten, maar Boy heeft hun getoond hoe de Arubanen zijn en heeft een voorbeeld gegeven aan zijn nakomelingen.

Ook de Heer Lampe voerde het woord. De heer Lampe was namelijk onderwijzer van Boy geweest, toen deze nog in de schoolbanken van Aruba zat. Reeds toen Boy een schooljongen was, aldus de heer Lampe, had ik kunnen constateren dat hij een held zou worden. Tijdens de Vaderlandse geschiedenis lessen, als ik het over helden had, reeds toen schitterden de ogen in Boys gelaat. En inderdaad, hij is als held gevallen op het veld van eer, voor God, Oranje en Vaderland. Moge de Almachtige hem de rechtvaardige loon hiervoor geven.

Na de heer Lampe sprak nog de Heer Lopez Henriquez van Curaçao, die de heldendaden van Boy memoreerde en wens uitte dat hij als voorbeeld mag dienen voor de opkomende jeugd van gebiedsdeel Curaçao. Dan is dit zware offer ten volle gedekt.

Na deze sprekers dankte Kapitein IJskes de aanwezigen namens Familie Ecury en de menigte ging uit een. Thans rust Boy zacht in de aarde van Aruba.

Het was inderdaad een grootse dag.

Ontroering was er bij allen. Niemand heeft kunnen ontkomen aan de geweldigheid van dit gebeuren, we stonden dicht bij een held, en voelden ons klein.

Het is vooral echter ook vermeldenswaard, dat het de K.N.S.M. is geweest die het ons mogelijk maakte om Boy Ecury terug tc brengen naar de vaderlandse bodem. De Rijksdienst in Nederland ingesteld zorgde voor de opgraving en de eredienst van Amersfoort, doch een overbrenging naar het buitenland lag niet in het werkschema van die rijksinstelling. Gelukkig dat de K.N.S.M. dit aanbood.

De woorden van den Gouverneur maakte een geweldige indruk op de menigte, alsook het woord van dokter van Bemmel toen hij de woorden van Boy herhaalde gesproken in volle ridderlijkheid.

„Het huis van mijn Ouders zal ik niet open vinden, als ik als verrader thuis kom."

Deze hulde was een hulde van Boy zelf voor zijn Ouders, en hun karakter, deze woorden ontroeren ieder die ze hoort en getuigen van een grote bewuste geest rijp tot handelen. Mooier dan de kransen (alleen van Curaçao reeds ontving men 32 b'oemstukken) zijn deze woorden een hulde en een troost voor de Ouders, die hun kracht zoekend in het kruis een bloemstuk neerlegend op het graf van hun zoon in de vorm van een kruis.

Er stond op het lint geschreven: „Di Pay i di May".

R.I.P.

CURAÇAO

MUZIEKLEVEN OP CURAÇAO.

Een verzoekschrift bij de Staten.

Een verzoekschrift dd. 6 Maart 1947, van R. F. W. Boskaljon en vijf anderen, waarbij zij, onder overlegging van een afschrift van een door hen aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao gericht verzoekschrift den Staten verzoeken hun medewerking te willen verlenen tot het tot stand komen van de daarin bedoelde muziekschool.

Het afschrift luidt als volgt:

„Geven met verschuldigde eerbied te kennen ondergetekenden: R. F. W. Boskaljon, David Capriles, U. Driebergen, C. J. H. Engels, M. R. Maal, gebr. Hamer, V. S. Noorduyn, geb. Keith, allen alhier wonende:

dat er grote behoefte bestaat om de bevolking van Curaçao, wier muzikaliteit spreekwoordelijk is geworden, in de gelegenheid te stellen degelijk muziekonderwijs en eventueel voorbereidend vakonderricht te genieten;

dat deze gelegenheid te enenmale ontbreekt, omdat er een groot tekort is aan bevoegde leerkrachten;

dat ondergetekenden zich daarom in commissie hebben verenigd met het plan om alhier een muziekschool op te richten met bevoegde leerkrachten, die daartoe uit Nederland zullen moeten komen;

dat naar hun mening een goed geleide muziekschool op Curaçao een groot volksbelang is;

dat zij gaarne, alvorens verdere stappen te ondernemen tot het verwezenlijken van dit plan, van Uwe Excellentie zouden willen vernemen of het bestuur in beginsel instemt met dit plan en bereid is het nodige te verrichten teneinde de eventueel op te richten muziekschool in de zin van de Subsidieverordening bizonder onderwijs (P.B. 1935 No. 44) te erkennen en een uitkering uit 's Lands kas dienovereenkomstig te bewerkstelligen;

dat zij een afschrift van dit verzoekschrift aan de Staten hebben verzonden, met verzoek om mede te werken tot het tot stand komen van deze school.

Redenen waarom zij zich tot Uwe Excellentie wenden met het eerbiedig verzoek hun het standpunt van het bestuur in deze te willen doen kennen.

PRINCENHOF TOT STATEN

een brief dd. 4 Maart 1947 van de Stichting „Het Princenhof" te Delft, Nederland, met bijlagen, luidende:

„In de hierbijgaande circulaire vindt Uw College een plan uitgeengezet om de gelden bijeen te brengen, nog benodigd voor de voltooiing van de restauratie van het Prinsenhof te Delft, waarover enige nadere bizonderheden voorkomen in het mede ingesloten boekje. Het zal niet nodig zijn uit te weiden over de bij uitstek vaderlandse betekenis van deze onderneming, die door den groten Huizinga genoemd is „een taak van nationale piëteit, een werk van dankbare eerbied, een eis voor de eer van Nederland."

In het vertrouwen, dat Uw College, ook bij de nieuwe status van Curaçao, met ons prijs zal stellen op een bewijs van verknochtheid aan het Huis van Oranje, veroorloven wij ons Uw aandacht te vragen voor het volgende.

Het succes van ons beroep op het Nederlandse Volk hangt geheel af van de vraag of wij met onze circulaire hen bereiken, van wie de gewenste belangstelling mag worden verwacht. Niemand beter dan Uw College kan beoordelen welke personen in Curaçao behoren tot de bedoelde categorie. Het is daarom dat wij een dringend beroep doen op Uw medewerking, die op verschillende wijzen kan worden verleend. Al naar gelang van Uw eigen verkiezing zouden wij Uw College het gewenste aantal van deze circulaire kunnen toezenden, met de bedoeling, dat zij door U — liefst met een woord van aanbeveling — worden doorgezonden aan hen die U daarvoor geschikt acht, of wel zou Uw College aan ons de adressen kunnen verstrekken, waarna wij zelf voor de verzending zouden zorg dragen. Het is ook mogelijk, dat U een andere methode beter acht en ook in dat geval zouden wij van Uw voorlichting natuurlijk gaarne profiteren.

Daar wij er waarde aan hechten, dat zoveel mogelijk belangstellenden bijdragen tot het bijeenkomen van de gelden, willen wij eerst in de tweede plaats de mogelijkheid opperen, dat uit de staatskas van Curaçao geldelijke steun ter bereiking van ons doel wordt verleend.

Bij wijze van vertrouwelijke mededeling zouden wij Uw College er nog opmerkzaam op willen maken, dat de Stichting te meer aanleiding vindt haar tijdens de oorlog zozeer belemmerde taak krachtig te hervatten, omdat het haar mogelijk schijnt, dat het werk voltooid kan zijn in 1948, het jaar, waarin wij hopen, dat Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin Haar vijftigjarig regeringsjubileum zal mogen vieren. Het zou aan dit feest bizondere luister bijzetten, wanneer Hare Majesteit dan een monument voltooid zou kunnen zien, dat zo nauw verbonden is aan de geschiedenis van Haar Huis en van het gehele Nederlandse volk.

Bij voorbaat dankend voor Uw hopelijk gunstig antwoord en het betuiging van de meeste hoogachting, hebben wij de eer te zijn, van Uw Staten de dienstwillige dienaren.

Het Dagelijks Bestuur der Stichting „Het Princenhof"."

BLOEMBOLLEN OP CURAÇAO?

In een advertentie van „De Ochtendpost", staat te lezen: **„Hebt U Familie of Vrienden in het buitenland? Zendt dan een Pakket Hollandse bloembollen Verzending naar alle landen. Speciale pakketten voor het Zuidelijk Halfrond! Voor onmiddelijke vrijgave.**

EXAMEN „ST. GENESIUS".

Op 26 April slaagden voor bovengenoemde Bond als Kantoorstenografe in de Nederlandse Taal (130 lettergrepen): Willy Beugling, Jo Brokling, Greet Goudswaard, Henny Hilker, Greetje Hessels. Afgewezen drie.

Voor Machine-schrijven slaagden: Bea v. Bruggen en Selsa Rooi. Afgewezen één.

WAAROM MEER DAN CURAÇAO?

In de Amigoe di Curaçao lezen wij, dat „voor het persbureau Aneta op de begroting van het jaar 1948 een bedrag van 5.000 gulden staat uitgetrokken".

Op bladzijde vier van onze begroting staat als vergoeding aan de N.V. Algemeen Nederlands Indisch Persbureau Aneta te New York voor voorziening van nieuws aan Suriname uitgetrokken een bedrag van ƒ 6.900.—

Waarom moeten wij bijna twee duizend gulden meer betalen dan het ozveel rijkere Curaçao?

(De West).

POSTZEGELLIEFHEBBERS OPGELET!

Met ingang van de 19e Mei 1947 worden nevens de bestaande luchtpostzegels in gebruik gesteld nieuwe modellen luchtpostzegels in de waarden van: 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 60 en 70 cents, ƒ 1.50, ƒ 2.50, ƒ 5.—, ƒ 7.50, ƒ 10.—, ƒ 15.— en ƒ 25.—.

Zij bevatten bovenaan het woord „Luchtpost", onderaan het woord „Curaçao" en aan de kante de aanduiding der geldswaarde. Op de zegels van 10 t/m 70 cents komt ou een donkere achtergrond diagonaalsgewijs een vliegtuig voor en vlak daaronder een posthoorn. De zegels van ƒ 1.50 t/m ƒ 25.— vertonen slechts een vliegtuig in horizontale stand op een donkere achtergrond.

NIEUW BEDRIJF.

Hedenmiddag om 14 uur zal de Heer J. A. J. Sprock aan de Werfstraat No. 42 een nieuw bedrijf openen.

NIEUW BOEK.

Er verscheen een nieuw devotieboek in de Papiamentse taal, getiteld „Maria den nos Cas".

LIEFDADIGHEIDSCONCERT

Op Donderdag 1 Mei as. zal in het Surinamedorp een concert gegeven worden door den heer Willy Oosterling en zijn orkest. Tijdens deze uitvoering zal er een collecte gehouden worden voor de Surinaamse oorlogsslachtoffers.

REVUE.

Hedenavond om 20 uur zal er een revue gegeven worden in het kamp der soldaten op Suffisant. De revue staat onder de leiding van de dienst voor het welzijn en de sociale zorg der soldaten.

De titel van de revue luidt: „Hou je vast — daar gaat ie".

ONS LAATSTE HALFJAAR.

De bekende schrijver en broer van Pater Wahlen, de heer Frans J. Wahlen, zond ons zijn nieuwste boek, getiteld „Ons laatste halfjaar Oorlog achter Arnhemfront".

RECTIFICATIE.

Er wordt ons verzocht een rectificatie te plaatsen naar aanleiding van het artikel getekend door R.B., handelend over de receptie ten huize van den heer Lasten. Een der sprekers was abusievelijk opgegeven. De heer Eduardo Iparraguirre was een der sprekers.

De Ridderorde door den heer Lasten ontvangen van Hare Majesteit de Koningin, werd natuurlijk ook niet vergeten. B.

SCHEEPSBERICHTEN.

28 April.

Brittany van Kingston; Alcoa Partner van Puerto Cabello; Constancia naar Barranquilla.

ELIAS WAS BANG VRAGEN TE STELLEN.

IN DE TRAM.

In die Haagse tram zaten wij naast Mr. Kropman. Hij had een uitpuilende actetas bij zich. Wij vermoeden: De Tijd, De Maasbode, De Volkskrant en de Kamerstukken. Geen belegde boterhammen, dachten wij. Senatoren eten geen boterhammen uit papier. Mr. Kropman snufte een beetje. Verkouden. Maar verder zag hij er goed uit. Nog bruin van de Westindische zon. Wij zijn (van jongs af) een beetje verlegen, maar wij popelden om hem te vragen, hoe hij het op Curaçao gehad heeft. Hoe hij meester doctor Moises Frumencio da Costa Gomez vond en dokter Maal en het diner op Piscadera en of hij dat kleurige, drukke Willemstad niet aardig vond en of hij nu alles begrijpt van alle problemen van Switi Sranam en Dusji Corsouw. Maar wij hebben onze lust tot vragen bedwongen.

En zwijgend naast den senator, De Tijd, De Maasbode, De Volkskrant, de Kamerstukken en geen belegde boterhammen gezeten. Zonder discours en met onze gedachten in de buurt van de Bredestraat (P.), het Brionplein en club De Gezelligheid.

(Elsevier).

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Polite in Curaçao, maakt bekend, dat het van 1 Mei 1947 af verboden is te parkeeren:

1e. in de Annastraat;

2e. in de Kerkstraat vanaf de Keukenstraat tot aan het Helfrichplein;

3e. aan de Zuidzijde van de Wolkstraat (gedeeltelijk):

Een en ander zooals ter plaatse door aanduidingsborden is aangegeven.

Willemstad, 28 April 1947.

De Procureur-Generaal,
SUTHOFF.

SPORT

WANDELMARS VAN DE JUBILEREN VERENIGING SITHOC".

Deelneming buiten verwachting ...t, ruim 400 deelnemers. Voortreffelijk werk van de jury, bestaande uit Mevr. Wormgoor, Heer Wormgoor, Heer Bekker, Heer Beaujon en Heer Faay.

Eerstgenoemde was zo vriendelijk in te vallen voor het niet gekomen jurylid H. Prince.

Het geheel stond onder leiding van den Heer Faay.

Uitslag.

Meisjesgroepen: 1) Nederlandse Padvindsters 1322 punten; ... Vrolijke Kleuters 1161 punten; ... Heilig Hartschool I 1134 punten; 4) Groentjes 1074 punten; ... Vito 1065 punten; 6) Opge... 1060 punten; 7) Vrolijk ...2 punten.

Jongensgroepen: 1) Rimboe... ...vers 1392 punten; 2) Scherpenheuvel 1284 punten; 3) Vin... 1217 punten; 4) Staco 1185 punten; 5) Jonge Wacht op St. ...a 1182; 6) Jonge Wacht St. Vincent. 1175 punten; 7) Jonge Wacht 1173 punten; 8) Williard College 1096; 9) Jonge Wacht II 1019 punten; 10 Vincentiusschool I 978 punten; Vincentiusschool II 942 punten.

Gemengde groepen. Sr.: 1) M.S. 1211 punten.

Damesgroepen: 1) Heilig Hartschool 1081 punten; 2) Velox 1048 punten.

Herengroepen: 1) Sithoc 1334 punten; 2) Frasati 1210 punten; 3) St. Jans Boys 1015 punten.

Na afloop reikte Frater Canutus de prijzen uit en dankte de jury en Rode Kruis voor hun medewerking.

UITSLAGEN SCHAAKWEDSTRIJDEN.

De gisteravond gehouden schaakwedstrijden hadden de volgende uitslagen:

Aves — Pang A Tjok 0—1; Araujo — Voordenhout 0—1; Hudson — Lemmens 0—1; Lopez — Moron ½—½; terwijl de wedstrijden van Kleingeld — Zonneschain en De Groot — Martinus afgebroken werden. De volgende wedstrijden zullen op 1 Mei as. plaats vinden in Hotel Washington.

Zilveren Jubilea

Op 1 Mei as. herdenken vier Eerwaarde Fraters van Tilburg de dag, waarop ze vóór 25 jaren de roepstem des Heren volgden en zich in de Congregatie van Onze Lieve Vrouw Moeder van Barmhartigheid aan God toewijdden.

Eerst in Nederland en daarna op Curaçao hebben ze trouw hun werk gedaan, hun beschavingswerk, hun werk voor de jeugd.

Fr. M. Carlos (in de wereld Carlos Colino Sprockel) werd op Curaçao geboren op 14 November 1896. Hij bezocht de Jongensschool te Pietermaai en leefde daarna lange jaren op het verlaten Seminarie „Scherpenheuvel". In 1922 vertrok hij naar Nederland en trad in bij de fraters van Tilburg.

Begin 1925 was Zijne Eerwaarde weer op Curaçao terug en is van die datum af onafgebroken werkzaam geweest op Scherpenheuvel, als syndicus van het huis en was door zijn veelzijdige ontwikkeling een hulp op velerlei gebied.

Fr. Carlos is de **eerste Curaçaoënaar**, die als frater zijn zilveren klooster-jubilé mag vieren. Het zal hem daarom op 1 Mei zeker niet aan belangstelling ontbreken.

Onze hartelijke gelukwensen, ook aan de geachte familie van den Jubilaris.

Nog twee andere fraters van Scherpenheuvel vieren heden feest, nl. **Frater M. Dominicus** (Wilhelmus J. A. Donders) werd geboren te Tilburg en trad 1 Mei 1922 in de Congregatie.

Vanwege zijn technische gaven was hij enige tijd werkzaam in de drukkerij van het R.K. Jongensweeshuis. Op 30 December 1934 kwam Zijne Eerwaarde op Curaçao aan en werd door Mons. P. I. Verriet benoemd tot bedrijfsleider van de drukkerij van het Vicariaat.

Toen in 1941 de nieuwe Paulusdrukkerij in gebruik genomen werd, kreeg Zijne Eerwaarde eervol ontslag en is sindsdien op Scherpenheuvel werkzaam. Moge Onze Lieve Heer hem nog vele jaren geven van vruchtbaar werk bij de kinderen.

Momenteel vertoeft deze jubilaar in Nederland voor enige maanden verlof.

Fr. M. Bernardus (Bern. H. A. Wayers werd eveneens te Tilburg geboren, en kwam in Januari 1940 op Curaçao aan.

Met voorbeeldige ijver is hij dag en nacht bij de jongens als surveillant of muziekleraar werkzaam en is door zijn eenvoud en hulpvaardigheid niet alleen bemind, maar zelfs de populaire verschijning van Scherpenheuvel. De vele oud-leerlingen zullen zich wel niet onbetuigd laten op deze jubeldag. Blijf nog lang een steun en zegen voor Scherpenheuvel.

Ook de stad heeft haar Jubilaris in den **Eerwaarden Frater M. Vedastus** (Petrus J. A. M. Bleys). Tilburgenaar van geboorte die op 25 Mei 1929 op Curaçao aankwam en lange jaren werkzaam was aan de verschillende scholen van de fraters. Onopvallend deed hij zijn werk, en in stilte werd veel arbeid verzet dat voor den niet-insider onbekend bleef. Sinds 1941 doceert Zijne Eerwaarde aan de kopklassen van het St. Thomascollege en is autoriteit op alle gebied.

Deze zwijgzame broeder is gezien bij zijn leerlingen, die in hem de bekwame meester zien en hij is gerespecteerd bij zijn collega's.

Onder zijn vele qualiteiten moeten we even memoreren zijn poëtische aanleg, die Curaçao veel mooie liederen schonk. Hij is de maker o.a. van „Schoon is de West". Frater Vedastus, we wensen u van harte geluk en hopen u nog eenmaal met het goud getooid te zien.

Aan alle jubilaars: ad multos annos.

N.B.: Frater Vedastus ontvangt graag zijn vrienden en kennissen, die hem wensen te feliciteren op het St. Thomascollege **Woensdagmiddag** 30 April tussen 17 en 18 uur.

CURAÇAO

VERKEERSONGEVALLEN.

Van 21 tot en met 27 April 1947.

Sloeg op de Weg naar St. Michielsbaai, ongeveer 100 meter van de weg naar Bullenbaai, een huurauto over de kop, die hierdoor zwaar werd beschadigd. Er kwamen geen persoonlijke ongevallen voor.

Oorzaak: De bestuurder verklaarde bij het door de bocht rijden in de losse aarde te zijn gegleden, waardoor hij over de kop sloeg.

Vond een lichte aanrijding plaats op de hoek Naniesteeg — Bredestraat tussen een rijwiel en een personenauto, waardoor het rijwiel licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto wilde naar links, van de Breedestraat uit de Naniesteeg inrijden. Op het moment dat hij van richting veranderde kwam van de tegenovergestelde richting uit, komende vanuit de richting Brionplein de wielrijder aangereden die met het voorwiel tegen de voorzijde van de personenauto aanreed.

Reed een bakkerstruck op de Roodeweg naar rechts het trottoir op en botste tegen de muur van het Militaire Kerkhof, waardoor de muur over een afstand van ongeveer 6 meter werd vernield en de truck aan de rechter-voorzijde werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder verklaarde dat het stuurwiel vast bleef zitten, waardoor zijn truck onbestuurbaar werd en hij naar rechts het trottoir opreed.

Werd in Paris een jongen, die aan het voetballen was, door een wielrijder aangereden, waardoor de jongen een hersenschudding bekwam. De wielrijder, die aanvankelijk was weggereden, heeft zich later bij de politie gemeld.

Vond in de Breedestraat (O. B.) ter hoogte van het Hospitaal een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een pick-up, waardoor de autobus licht werd beschadigd aan de achterzijde.

Oorzaak: De bestuurder van de pick-up reed met de voorzijde tegen de achterzijde van de langzaam voor hem rijdende autobus aan.

Vond op de Roodeweg, ter hoogte van de Jacob Binckestraat, een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto, waardoor beide vervoersmiddelen werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto passeerde de voor hem rijdende autobus in de bocht en moest inhouden voor tegenliggers, waarvoor hij naar rechts moest uithalen. Hierdoor botste de rechterachterzijde ban de personenauto tegen het linkervoorwiel van de autobus.

Had op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat,ter hoogte van de bocht van Zeelandia een aanrijding plaats tussen een personenauto en een motorcombinatie. De bestuurder van de motorcombinatie bekwam hierbij een bloeduitstorting aan de linkeronderbeen. Beide vervoersmiddelen werden licht beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto, rijdende in de richting van de stad, remde in de bocht van Zeelandia een weinig af voor de van de tegenovergestelde richting uit naderende motorrijder.

Bij het remmen trok de personenauto naar links en kwam op het voor hem linkerweggedeelte van de rijweg te rijden en kwam met de motorrijder in botsing.

Deed een manspersoon bij de Verkeersafdeling aangifte dat een truck een gedeelte van zijn afrastering had stukgereden. Een onderzoek wordt ingesteld.

Vond een lichte aanrijding plaats op het Julianaplein, ter hoogte van de Oranjestraat tussen twee personenauto's, waarbij beide auto's werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de ene personenauto, welke stilstond aan de rechterzijde van de rijweg, reed op en naar het midden van de rijweg, op hetzelfde moment dat de andere personenauto hem voorbijreed.

Reed een motorrijder op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van Post V, op een stilstaande autobus. De motorrijder werd met een zware hersenschudding ter verpleging in het Sanatorium opgenomen.

Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Had op de weg Janwe naar Santa Rosa een lichte aanrijding plaats tussen een pick-up en een autobus, waardoor beide motorrijtuigen werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de pick-up verleende de van rechts komende autobus geen voorrang.

Had een lichte aanrijding plaats op de De Ruyterkade, ter hoogte van van Grieken tussen een autobus en een personenauto, waarbij de personenauto licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto wilde tussen een tweetal, ter werszijden van de rijweg, stilstaande vierwielige motorrijtuigen doorrijden, hetgeen niet mogelijk bleek doordat de tussenruimte niet voldoende was.

Had een aanrijding plaats op de Weg naar Santa Rosa, ter hoogte van Vergenoegen, tussen een tweetal personenauto's, waarbij beide auto's werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de ene personenauto verklaarde door het licht van de andere auto te zijn verblind geworden, waarop hij remde. Bij het remmen trok zijn auto naar links met het gevolg dat hij tegen de andere auto opbotste.

Werd op de Weg naar Westpunt, ter hoogte van Barber, een tweetal manspersonen door een personenauto aangereden. Beide manspersonen werden na eerste hulp te zijn verleend, overgebracht naar het St. Elisabeths Gasthuis en aldaar ter verpleging opgenomen.

Oorzaak: Naar de oorzaak van dit ongeval wordt een onderzoek ingesteld.

VIVIANI C. VINCK

en

ZOILA D. LOVERA

deelen hierbij aan hun genoodigden mede ,dat wegens vervroegd vertrek hun huwelijk zal plaats vinden op Vrijdag 2 Mei.

BOVENWINDEN

BOVENWINDEN.

Op Saba is zwavel van goede qualiteit aanwezig. Omtrent de hoeveelheden staan ons geen gegevens ten dienste. Ook wat het eventuele transportvraagstuk betreft, zullen nadere studies noodzakelijk zijn.

Ook omtrent het voorkomen van mangaanerts op St. Maarten kennen wij slechts zeer oude, summiere rapporten.

(Rapport Goudriaan en Dresden)

SURINAME

NAAR CURAÇAO.

Naar wij vernemen zullen over enkele dagen twee en twintig van de hier gestationneerde Nederlandse militairen vertrekken naar Curaçao.

Zij worden daar ingedeeld bij de troepenmacht.

(De West).

Wereldhandel

WERELDCONERENTIE TE GENEVE.

De Minister van Economische Zaken, Dr. G. W. M. Huysmans, heeft zich naar Genève begeven, teneinde als hoofd van de Nederlandse delegatie aanwezig te zijn bij de opening van de tweede voorbereidende wereldconferentie voor de uitbreiding van de handel en werkgelegenheid, welke daar op 10 April is aangevangen.

Behalve de Minister waren bij de opening aanwezig de heren: Drs. A. B. Speekenbrink. Directeur-Generaal van de Buitenlandse Economische Betrekkingen. Eerste Alternate, L. Götzen, Ministerie van Overzese Gebiedsd. Tweede Alternate. Drs S. Korteweg (Economische Zaken), L. Noë (Overzese Gebiedsd.), F. W. A. M. Paymans (Financiën), Drs. J. Boekstal (Economische Zaken), Ir J.H.C. Shell (Landbouw, V. en V.)

Als leden van de Nederlandse delegatie treden voorts op de heren A: Adriaanse (Financiën), Mr. C. A. Baron Bentinck (Overzese Gebiedsd.), Mr. W. H. v.d. Berge (Financiën) ,Ir. A.H. Boerma (Landbouw, V. en V.), Mr. C. H. Boogaardt (Landbouw, V. en V.), Mr. P. Creutzberg (Overzese Gebiedsd.), Mr. G. van Herk (Economische Zaken), Mr. W. G. C. Jongejan (Adviescommissie Verrijn Stuart), Mr. A. v. Kleffens (Economische Zaken), Mr. G. A. Lamsvelt (Overzese Gebiedsd.), Mr. P. Leendertsz (Adviescommissie Verrijn Stuart), Mr. Phos Liong Gie (Overzeese Gebiedsd.), Mr. Chr. Pool (Landb. V. en V.) Drs A. Rom Colthoff (Centraal Orgaan van de Economische Betrekkingen met het Buitenland), F. van Rosmalen (Landbouw, V. en V.), Drs A. C. Reidt (Economische Zaken) D. P. Spierenburg (Economische Zaken),W.H. Steinmann (Overzese Gebiedsd.) , Dr. J. W. de Stoppelaar (Overzeese Gebiedsd.), Dr. J. W. Tenpema (Economische Zaken), Prof. Dr. J. Tinbergen (Directeur Centraal Planbureau), Mr. S.J. Baron van Tuyl van Serooskerken (Buitenlandse Zaken), Prof. Dr. G. M. Verrijn Stuart (Adviescommissie Verrijn Stuart), Prof. Dr. E. de Vries (Overzese Gebiedsd.), J. de Waard(Overzese Gebiedsd.), Mr. . L. P. Gertenbach (Economische Zaken).

Deze laatste zullen echter eerst naar Genève vertrekken wanneer de loop van de onderhandelingen hun aanwezigheid daar nodig maakt.

Aan deze conferentie zullen dezelfde landen deelnemen, die in November 1946 aan de voorbereidende conferentie te Londen hebben deelgenomen, nl.: Australië, België, Brazilië, Canada, Chili, China, Cuba, Frankrijk, India, Libanon, Luxemburg, Nederland, Nieuw-Zeeland, Noordwegen, Tsjechoslowakije, de Unie van Zuid-Afrika, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten.

Het doel van de besprekingen, welke te Genève zullen worden gehouden is, in de eerste plaats te komen tot een algemene verlaging van invoerrechten, terwijl voorts de onderhandelingen over het ontwerp handvest voor de te stichten Internationale Handelsorganisatie, welke te Londen zijn begonnen, zullen worden voortgezet.

De Nederlandse en Belgische delegaties zullen ten aanzien van de tariefonderhandelingen als een eenheid optreden in verband met de omstandigheid, dat Nederland, België en Luxemburg in de toekomst een douane-unie willen vormen.

Ten aanzien van deze onderhandelingen merkte Sir Stafford Cripps. President van de Board of Trade. in Engeland het volgende op:

„Ik ben van mening, dat wij bij het doorwerken van de veelvuldige moeilijkheden van de Verenigde Naties zullen bemerken, dat de sfeer van overeenstemming eerder bereikt wordt op economisch, dan op politiek terrein en misschien nog gemakkelijker op sociaal terrein. Deze sfeer van vriendschappelijke overeenstemming is vaak belangrijker dan de gedetailleerde overeenkomsten zelve. In de kilheid van de nietsamenwerking uit eigen belang kunnen wij niet verwachten vorderigen te maken.

Maar ik wil de moeilijkhede, die voor ons liggen niet verkleinen. Het is moeilijk genoeg om, zelfs als het slechts twee of drie verschillende landen betreft, te onderhandelen op selectieve basis, over de gehele reeks van moderne tarieven. Maar wij zullen deze taak met 17 of 18 landen gezamenlijk aanvatten: iets dergelijks is nimmer gepoogd, uitgezonderd bij de toren van Babel."

Reeds vóór de oorlog hebben de verschillende mogendheden talrijke pogingen in het werk gesteld om tot een grotere economische samenwerking te geraken. Hiervan leggen de internationale conferenties van Brussel (1920), Genna 1922), Genève (1927), zomede de grote Londense economische en monetaire conferentie van 1933 een levendig getuigenis gaf.

Ondanks deze pogingen ging juist in deze jaren het ene land na het andere over tot een politiek van economisch nationalisme.

Zoals bekend ligt het thans in de bedoeling een Internationale Handelsorganisatie te stichten, welk lichaam tot taak zal hebben, bepaalde rege's voor het internationale handelspolitiek-internationale handelspolitiek in gang te doen vinden.

Omtrent deze bepaalde regels heeft de regering van de Verenigde Staten in December 1945 enige voorstellen gepubliceerd, de zgn. „Proposals", die zij reeds enige tijd tevoren aan de regeringen van bovengenoemde landen had toegezonden, met de vraag of zij bereid zouden zijn aan beraadslagingen over een handvest voor een te stichten „International Trade Organization" dee te nemen. Later is het initiatief van de V. S. overgenomen door de Ecosoc (ingesteld door de Verenigde Naties).

De Regering van de Verenigde Staten stelde voor twee voorbereidende conferenties te houden, waarvan de eerste in October te Londen werd geopend. Op deze conferentie waren niet de oorspronkelijke „proposals" onderwerp van besprekingen, doch het van Noordame ikaanse zijde ingediend „Suggested Charter for an International Trade Organization", waarvan de proposals nader waren uitgewerkt.

Bij de tarifonderhandelingen, die te Genève op de tweede voorbereidende conferentie, het voornaamste punt van bespreking zullen vormen, zal men uitgaan van de „Principal Supplier Rule."

De belangrijkste leveranciers van bepaalde producten zullen de tarief-verlaging aanvragen. De andere landen zullen door de meestbegunstigingsclausule van deze verlaging kunnen genieten.

Wat de toe te kennen concessies betreft is het voor Nederland van groot belang, dat niet alleen verlaging van een hoog tarief als concessie zal gelden, doch ook het handhaven van een laag tarief. Tevens werd te Londen vastgesteld, dat van geen enkel land verwacht wordt, dat het unilateraal concessies zal doen of dat het offers zal brengen, waartegenover geen gelijkwaardige tegenprestaties van andere landen staan.

De hoofdregels, welke bij deze onderhandelingen zullen moeten worden gevolgd, worden hier wegens het belang ervan onderstaand in extenso in de Engelse tekst weergeven.

a. Prior International Commitments shall not be permitted to stand in the way of negotiations with respect to tariff preferences, it being understood that require the modification of existing international obligations except by agreement between the contracting parties or(failing that by termination of such obligations in accordance with their terms.

b. All negotiated reductions in most-favoured-nation import tariffs shall operate automatically to reduce or eliminate margins of preference.

c. The binding or consolidation or low tariffs or of tarifffree treatment shall in principle be recognized as a concession equivalent in value to the substantial reduction of high tariffs or the elimination of tariff preferences.

P.E.Z. E.B.

I.T.A.

Willkie zal aan het hoofd staan van de International Trade Association (Internationale Handelsvereniging).

Washington, D.C.: Het bewijs, dat de Noordamerikaanse zakenlieden de steeds toenemende belangrijkheid van de internationale handel erkennen, werd versterkt door de aankondiging in Washington, dat Fred. H. Willkie, broer van wijlen Wendel Willkie, die candidaat voor het presidentschap was, het voorzitterschap heeft aanvaard van de raad van commissarissen van de International Trade Association.

Er wordt aangekondigd, dat onder de leiding van den Heer Willkie, de ITA voorzien zal in een gemeenschappelijk internationaal tezamen komen voor zowel Noordamerikaanse zakenlieden als zakenlieden overzee, die hun goederen en talent onderling wensen te ruilen

„Voor de eerste keer", aldus de Heer Willkie, „is een internationale vereniging gevormd met als basis de politiek om tot het uiterste samen te werken met de buitenlandse handelscommissies van de Kamers van Koophandel en Handelsbesturen in de Verenigde Staten en in het buitenland, daar de ITA de eerste werkelijke internationale vereniging van zakenlieden zal zijn, die zich bezig houdt met de overzeese wereldhandel."

„Het lidmaatschap in de ITA staat open voor alle firma's, die zich begeven willen in de actieve handel over de gehele wereld en iedere nadenkende zakenman, ongeacht het land, waarin hij woont, moet beseffen dat de wereld zijn producten, zijn diensten of zijn kennis wenst en dat alleen door de ruilhandel van goederen over de gehele wereld en de technologie, de levensstandaard over de gehele wereld verhoogd kan worden."

Op het wereldhoofdkwartier van de International Trade Association in het Munsey Gebouw in Washington, legde het vroegere lid van het Noordamerikaanse Congres, de Heer Aaron L. Ford, Voorzitter van de ITA, de volgende verklaring af:

„Wij hebben vele maanden gewijd aan het vervolmaken van de ingewikkelde organisatorische structuur van de vereniging, zodat de firma's in de Verenigde Staten die leden zijn, vlug hun gewenste markten kunnen vinden door direct contact met leden van onze ITA Raden overzee, die opgericht worden."

„De ITA werd speciaal opgericht voor de practische handelsbevordering tussen den man die wil kopen en den man die wil verkopen, waar ook op onze aarde", vervolgde de Heer Ford, „en het zal mij een groot genoegen doen van alle zakenfirma's over de gehele wereld te horen, die hun handel verder dan hun kustlijnen, die in feite hun grenzen voor kansen zijn, willen uitbreiden, en die de belangrijkheid inzien van een sterke wereldhandel voor de nationale gezondheid van hun landen."

De Heer Ford kondigde tevens aan, dat, ofschoon Engels de officiële taal van de ITA zal zijn, er bizondere voorzieningen getroffen zijn voor het verspreiden van alle correspondentie, handelsbulletins en nieuwsverslagen in de taal van de landen, waarheen ze gezonden zullen worden.

WILLKIE.

„Bijvoorbeeld", zeide de Heer Ford, de nadruk leggend op de internationale uitzichten van de werkzaamheden van de ITA, „alle nieuwsbulletins, die van de Verenigde Staten naar China worden gezonden, zullen in Chinese tekens omgezet worden evenals wij onze informatie naar bepaalde gedeelten van Zuid-Afrika in het Afrikaans en naar Brazilië in het Portugees zullen voorbereiden."

De Heer Willkie is uitvoerend vice-voorzitter, belast met de productie voor Joseph E. Seagram and Sons, Inc., te Louisville, in de staat Kentucky.

Volgens den Heer Wilkie kunnen zakenhoofden in ieder land zich direct tot het hoofdkwartier van de ITA in Washington wenden voor inlichtingen betreffende het oprichten van raden in hun betreffende landen. Verantwoordelijke zakenlieden die burgers zijn van de landen waarin hun firma's geïncorporeerd zijn, kunnen door aanvrage bij de ITA, gemachtigd worden een raad van de International Trade Association in hun eigen land op te richten.

De Raden van de ITA zullen als niet winstmakende corporaties opgericht worden volgens de wetten van ieder land en er zal een beroep op hen gemaakt worden om afgevaardigden te verkiezen voor de jaarlijkse conferenties van de Association, waarvan de eerste in Washington in 1948 zal worden gehouden.

Film en Jeugd op Curacao

Het was in zijn encycliek over de film, dat Paus Pius XI de moderne mens aansporde, om t.o.z. van de film toch niet een uitsluitend negatieve houding aan te nemen door maar steeds te wijzen op producten uit de film-industrie die verkeerd zijn en daar klaagliederen aan te heffen, neen deze Paus vroeg ook om positieve actie. Actie voor de film daar waar de film goed is. Hij wees er op dat deze uitvinding even goed als de boekdrukkunst verkeerd gebruikt kan worden door verkeerde boeken te drukken, doch niemand zal toch zo dwaas zijn, om de drukpersen te gaan afkeuren en het drukken te gaan verbieden, daar er wel slechte boeken gedrukt worden daar hij immers zo ook de kans tot goede zich ontnemen zou.

Met de film is het enigszins gevaarlijker, omdat de film het nu na 50 jaar nog niet verder heeft gebracht dan tot middel van amusement van de grote massa en dan vervalt de maker zo gretig in dat, wat het grote publiek zou willen het pikante enz. Langzaam maar zeker gaat de film echter méér betekenen, het is geworden het grote documentatie middel in de tijd van de oorlog, doch niet alleen documentatie doch ook de gewe'dig propagandistische waarde van de film is in die jaren wel heel duidelijk naar voren gekomen.

Deze gedachten voor ogen waren we benieuwd te zien hoe de Nederlandse onderwijs film uit Nederland de film zou willen inlassen in het onderwijs, het is op zich duidelijk, dat de film dienst kan doen als leermiddel.

We zagen Zaterdag jl. op de bijeenkomst van de onderwijsvereniging „Don Bosco" een proeve van deze moderne onderwijs film, nadat Drs. Mulders kort en duidelijk het doel en streven uiteen had gezet van dit moderne leermiddel. De methode die hij aan de hand deed was, om de film in de eigen omgeving te draaien voor de schooljeugd dus in de klas in sfeer van de school, opdat het niet als een „uitgaan" wordt beschouwd. Zijn idee om geen explicatie te geven bij de eerste vertoning, (ook de films geven geen verklarende text) doch de vragen te laten groeien leek ook zeer juist. We zagen o.a. een filmpje als dat over „de Kakakiet", fijn opgenomen, geeft het geheel het vogelleven en ook de angst voor de baldadige jeugd.

Dit filmpje is natuurlijk en zo echt, dat geen dierkundeboek het zo fijn kan uitleggen.

Een film over de pottenbakkers in Tegelen beviel ons veel minder, een dergelijk bedrijfsfilm is bekend en wordt pas aardig als de borden klaar zijn en kinderen er Limburgse vlan afpakken, doch dan is de vla de hoofdzaak geworden en het bord minder belangrijk.

Het is inderdaad waar, wat de inleider opmerkte, dat vele Europese begrippen hier juist zeer moeilijk zijn, het behoeft wel niet zo moeilijk te zijn als in die zin op het bord in de cunucu-school: „In de lente komt Moortje over het grintpad aangetreden om de schoorsteen te vegen", waarin geen woord Curaçao's is, doch inderdaad begrippen als laagveen en hoogveen zijn iets vreemds en blijven zeker bij de kinderen onwezenlijk van buitengeleerde schoolbegrippen.

Hier heeft de film een mooie taak. Vroeger waren er verschillende pogingen op Curaçao, om de jeugd de film te geven die het toekomt, we denken aan de pogingen van het Algemeen Nederlands Verbond, om door geschikte filmen de idee van die vereniging voor te staan en te propageren, we denken aan de pogingen van de Katholieke Jeugd Centrale, om door eigen samengestelde programma's de jeugd smaak te geven, het gaat niet op alleen maar te zuchten, over de film of wat er mee annex is, (nu bedoelen we de klacht van de heer Mr. J. Ellis Jr. uitgesproken op het congres van dezelfde bovengenoemde vereniging „Don Bosco", waarbij hij liet blijken dat volgens zijn opinie de film zeer nadelig is voor de jeugd in verband met de criminaliteit in verband met de ongedisciplineerde in woorden en uitdrukkingen tijdens de uitvoeringen).

De schoolfilm moet wel toekomst hebben en zal naast de amusementfilm van de school een waardige plaats gaan innemen en dit misschien reeds binnen enkele jaren. Het streven moet onze belangstelling hebben.

Het Missiewerk in Indonesie

Overzicht.

Nu we tot taak gekregen hebben om voortaan regelmatig in dit tijdschrift de missie-activiteit in Indonesië, Philippijnen, Melanesië en Polynesië te bespreken, doen we zeker het beste om de ethnologische en niet de willekeurige politieke indeling te volgen. Daardoor valt bv. Serawak en Brits Borneo binnen deze cultuurkring, terwijl we Nederlands Nieuw Guinea dan bij het overige Melanesië betrekken; daar hoort het, zowel van ethnologisch als van anthropologisch standpunt uit bezien, thuis en niet bij Indonesië. Het is op het ogenblik nog vrij lastig een goed overzicht van het missiewerk te schrijven, als we ons tenminste beperken tot de tegenwoordige toestand, omdat deze in het uitgestrekte gebied zover uiteen loopt.

In het Westelijk gedeelte van Indonesië, waar zowel voor de beschaving als voor de missionering het zwaartepunt gelegen is, heeft de vrijheidsbeweging zó zeer de gevolking opgehitst en maken terroristische benden de streekt zó onveilig, dat de Nederlandse missionarissen zich niet buiten de concessie kunnen begeven. In de hitte van de politieke strijd maakt men zoals in China bij de boxer-opstand geen onderscheid tussen kolonisten en missionarissen. Doch als eenmaal ook op Java en Sumatra de rust en het verstandelijk inzicht weer zijn hersteld zullen de missionarissen ook hier hun werk weer kunnen hervatten.

Want de jonge republiek heeft in haar grondwet, hoofdstuk XI, artikel 29, lid 2 de vrijheid van godsdienst geproclameerd met de woorden: „De staat waarborgt de vrijheid van het volk om zijn eigen godsdienst te belijden en te oefenen."

Er is zelfs in de republiek een eigen katholieke partij: Partai Katholek Repoeblik Indonesia, die wordt afgekort tot de beginletters: P.K.R.I. Zij is opgericht op 8 December 1945. Natuurlijk is ze slechts een minderheid tegenover de machtige Mohammedaanse en Socialistische Partij, doch het begin tot aaneensluiting is gemaakt. Deze katholieke Indonesische partij stelde zich natuurlijk totaal op Indonesisch standpunt. De Partai Katholik van Malang heeft bv. een telegram aan Zijne Heiligheid den Paus gezonden om te protesteren tegen het optreden van de Engelse troepen en de N.I.C.A.; zij bepleitte de erkenning van de republiek.

De partij heeft een urgentieprogramma geproclameerd, waarvan het eerste punt bestaat in: het scheppen van een goede verhouding en van wederzijds begrip tussen de verschillende godsdiensten.

Zij wil de verdediging van het land bevorderen en de zo spoedig mogelijke erkenning van de republiek door het Vaticaan en de internationale wereld. Zij pleit vervolgens voor een spoedige invoering van een sociale wetgeving en de invoering van de schoolplicht. En inderdaad, wanneer een volk in staat is zich politiek, sociaal en economisch te besturen en zich verder te ontwikkelen, wanneer een rijpheid is gekomen, dat het geestelijk zelfstandig is geworden en open staat voor de ware beschaving van het Christendom, dan is het tijd, dat de koloniale verhoudingen verdwijnen en de missionarissen, die meer dan andere allereerst de belangen van het volk zelf op het oog hebben, zullen de eerste zijn om het zelfbeschikkingsrecht van de inheemse samenleving te erkennen. De groei tot geestelijke zelfstandigheid is echter niet bij alle Indonesische volken even ver gevorderd, maar het sentiment verhindert in revolutionnaire troebelingen jammer genoeg het juiste inzicht. Zodoende staat de missie in dit uitgestrekte gebied voor ernstige problemen.

I. JAVA.

De Paters Jezuïeten hebben in de kampen tijdens de bezettingsjaren 10% van hun missionarissen verloren; gelukkig zijn zowel Mons. Willekens te Batavia als Mons. Soegijapranata te Semarang op hun post kunnen blijven, al is de eerste ook verschillende malen bedreigd. Blijkbaar hadden de Jappen toch een zeker ontzag voor de geestesgaven en de krachtige invloed van dezen kerkvorst.

Nog vier andere missionarissen werkten gedurende de oorlog in het Vicariaat van Batavia. De scholen werden echter gesloten. Na de bevrijding, toen de missionarissen weer gedeeltelijk naar hun missiestatie terugkeerden, werden zij echter enige tijd door extremistische groepen gevangen gehouden.

Op 1 November 1945 zijn te Magelang zelfs acht Jezuïetenmissionarissen door hen vermoord. In geheel Java werkt men tegenwoordig nog enkel in de beperkte gebieden, die door Nederlandse troepen van extremisten zijn gezuiverd; alleen de inheemse priesters kunnen zich vrij overal bewegen; gelukkig is hun aantal in de oorlogsjaren sterk toegenomen; met degene, die in Nederland zelf hun opleiding hebben genoten, zijn het er ruim dertig.

De Islam heeft in deze revolutie wel een sterke sleutelpositie ingenomen, doch na de overeenkomst met de republiek, waarbij hopelijk ook een clausule is gevoegd, die de vrijheid van missie en zending garandeert, zal moeten blijken of men zijn democratische vrijheid ook in religieus opzicht kan handhaven.

We mogen hierbij volledig vertrouwen stellen in de inheemse christenheid en de Javaanse geestelijkheid. Het Vicariaat Batavia verwacht spoedig een kerkelijke verdeling van het gebied, dat de Paters Franciscanen er in de H.E.P. Ariaens reeds een eigen superior ecclesiasticus voor Soekaboemi hebben ontvangen.

Voor de overige gebieden waren de berichten na de bevrijding erg verontrustend, omdat de missionarissen door de extremisten van hun hoofdplaats waren afgesneden, doch nu verblijven de meeste in de geallieerde concessies en werken er onder de europese, inheemse en Chinese bevolking. Het missiewerk van Midden-Java ondervindt een grote steun in den Javaansen bisschop van Semarang, waardoor het contact met de bevolking voortdurend bewaard gebleven is. Mons. Soegijapranata heeft bovendien ruim tien inheemse jonge priesters kunnen wijden.

(Wordt vervolgd)